

— Ние вчера нещо заговорихме, пъкъ остана за днесъ.

— Тъй . . .

Петко Мъглата разправи на Павла какво мисли и завърши: Азъ ще харча. Ще ходишъ на хана му, ще черпишъ и ще видишъ какво ще стане! Подире ще станемъ ортаци . . . Тогазъ кждето да се отбиватъ пжтницитъ, все едно.

И като изказа плана си, стана, погледна къмъ пжтнитъ врата да не е подслушвалъ нѣкой; отиде къмъ вътрешната да се убеди дали жена му не подслушва и като приближи Павла, додаде:

— Туй му е колая, Успѣемъ ли — и за двама ни ще бжде добре.

Павелъ отначало като че се сепна отъ този планъ, но по-